

Arrest

nr. 307 531 van 30 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Kalverhagestraat 8A
9090 MELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juni 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 januari 2024.

Gelet op het tussenarrest van 4 april 2024 met nr. 304 345, waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. LECOMPTE, en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 8 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in België in.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat verzoeker op 20 mei 2023 reeds een VIB indiende bij de Duitse overheden.

1.3. De Belgische overheden richtten een verzoek tot terugname aan de Duitse overheden op grond van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 15 juni 2023 stemden de Duitse overheden in met dit verzoek, dit op grond van artikel 18 (1) b van de Dublin III-verordening.

1.5. Verweerder treft op 19 juni 2023 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Dit is de bestreden akte.

1.6. Op 22 augustus 2023 treft verweerder een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 18 april 2024 werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter verwijst naar het debat dat werd gevoerd ter zitting van 21 maart 2024 en naar de inhoud van het tussenarrest van 4 april 2024 met nr. 304.345. Zij wijst er vooreerst op dat, aangezien het administratief dossier op de Raad verloren is gegaan, aan verweerder werd gevraagd de basisstukken elektronisch over te maken voor de terechtzitting, wat hij heeft gedaan. De verzoekende partij heeft hierbij geen opmerkingen. Verzoeker stelt dat uit de meest recente stukken die hij heeft bijgebracht – foto’s van zichzelf in de stad Gent en een print met gegevens betreffende een abonnement bij Basic Fit – blijkt dat hij op 6 juli 2023 en in de periode daarna nog in België was en dus niet kan worden volgehouden dat hij op voormelde datum zou zijn teruggekeerd naar Duitsland. Hij ontkent niet dat iemand zich in Duitsland mogelijk heeft bediend van een valse identiteit verstrekt door mensensmokkelaars, maar meent dat twijfel in dit verband hem niet ten kwade kan worden geduid; uit voormelde stukken blijkt duidelijk dat zijn veronderstelde aanwezigheid in Duitsland berust op een vergissing en aan het gegeven dat hij actueel in België is ontleent hij op zich een belang. Verweerder meent dat de kwestie van de aliases voldoende is uitgeklaard en dat ervan moet worden uitgegaan dat de informatie die uitgaat van de Duitse overheid correct is, daar deze is tot stand gekomen na een vergelijking van vingerafdrukken. Bijkomend wijst de voorzitter verzoeker erop dat hij de beslissing tot terugleiding die op 22 augustus 2023 werd genomen in zijn hoofd en die hij ter zitting van 21 maart 2024 zelf heeft neergelegd niet heeft aangevochten, zodat de vraag naar het actueel belang bij het voorliggende beroep zich opdringt. Verzoeker stelt dat deze latere beslissing tot terugleiding grotendeels is gebaseerd op de thans bestreden beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en dat in het geval dat de bestreden beslissing wordt vernietigd ook de latere beslissing tot terugleiding niet langer stand zal kunnen houden en besluit dat hij hieraan een belang ontleent.”

2.2. Daargelaten de vraag of verzoeker het belang bij het beroep alleen al niet kan ontzegd worden nu hij geen beroep heeft ingesteld tegen de in punt 1.6. bedoelde beslissing, toont verzoeker met zijn thans gevoerd betoog en aangeleverde stukken, zoals hierna blijkt, niet aan dat hij op 6 juli 2023 niet in Duitsland vertoefde.

2.3. In het administratief dossier bevindt zich een brief van het Duitse Bundesamt für Migration und Flüchtlinge van 10 juli 2023, gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierin wordt meegedeeld dat een overdrachtsprocedure van verzoeker vanuit België niet langer nodig is, aangezien verzoeker zich al in Duitsland bevindt. Meer bepaald kan in de brief gelezen worden dat verzoeker *“[...] traveled independently back to Germany on 06.07.2023. [...]”*

2.4. Verzoeker betwist dat deze brief hem betreft.

Hij verwijst ten eerste naar zijn broer die ter terechtzitting getuigt dat verzoeker zich op 6 juli 2023 in België bevond bij hem. De Raad kan hier echter geen rekening mee houden, aangezien de broer van verzoeker geen objectieve derde partij is.

Hij legt ten tweede kleurenkopieën van prints van negen foto’s neer waarop hij te zien is in de stad Gent. Volgens de gegevens op deze prints werden de foto’s genomen op donderdag 6 juli 2023 rond 16 uur 30 in de namiddag. Onderaan de print van een foto zijn er andere foto’s in miniatuur te zien waarbij bij sommigen manueel werd bijgeschreven: *“andere foto’s in Gent op 6 juli 2023”*. Met deze miniatuurfoto’s waarop amper iets te zien valt, wordt geen rekening gehouden. Het manuele bijschrift kan de foto’s niet laten zeggen wat het bijschrift zegt dat ze zeggen.

Voor wat betreft de kopieën van prints van negens foto’s waarop hij figureert in de stad Gent, kan hier vooreerst weinig bewijswaarde aan toegedicht worden. Er werden geen originele afdrukken van de foto’s neergelegd of getoond ter terechtzitting en ze lijken gemanipuleerd te zijn, nu op de kleurenkopieën van de

prints de verhoudingen en het contrast eerder ongeloofwaardig overkomen en het lijkt alsof verzoeker en een andere persoon erin 'geplakt' werden. Bovendien kunnen de gegevens op deze prints waaronder de vermelding donderdag 6 juli 2023 rond 16 uur 30 met knip- en plakwerk onder de foto's aangebracht zijn.

Voorts kan verzoeker met deze prints, zo ze al aanvaard moeten worden, hoogstens aantonen dat hij op 6 juli 2023 rond 16 uur 30 in Gent was. Zij bieden geen zicht op hoe lang verzoeker op 6 juli 2023 "[...] en in de periode daarna nog in België was [...]" zoals hij ter terechtzitting voorhoudt. Ze sluiten niet uit dat verzoeker na 16 uur 30 nog naar Duitsland is vertrokken.

Ten derde legt verzoeker een kopie van een uitprint neer waarvan hij stelt dat het een fitnessabonnement op naam van zijn broer betreft, met bezoekgegevens aan een Basic Fit-filiaal in Gent tijdens de maand juli 2023, dit na 6 juli 2023. Ook hiervan wordt geen origineel neergelegd of getoond ter terechtzitting. Verzoeker kan deze gegevens alleszins niet meer laten zeggen dan wat ze zeggen, met name dat er op de aangegeven data personen een bezoek hebben gebracht aan de betrokken fitnessvestiging. Zij kunnen geen uitsluitel geven over de identiteit van deze personen, laat staan die van verzoeker die volgens verklaringen ter terechtzitting, als gast de betrokken fitnessvestiging zou hebben bezocht. Op basis van deze stukken toont verzoeker aldus ook niet aan dat hij op 6 juli 2023 niet zou zijn teruggekeerd naar Duitsland.

2.5. De Raad kan verzoeker ook niet volgen dat er twijfel rijst over de vraag of het verzoeker was die in Duitsland is geïdentificeerd of iemand anders. Hij stelt dat hij tijdens zijn (eerdere) aanhouding in Duitsland in het bezit was van een vals document voorzien door mensensmokkelaars en hij *"vermoedt dan ook dat de naam in het dossier deze naam betreft. Verzoeker zelf heeft echter nooit deze naam gedragen en zich nooit voor deze persoon uitgegeven. Dat deze identiteit mogelijks meermaals door de mensen-smokkelaars zou benut zijn, is een mogelijkheid."*

2.6. In de in punt 2.3. vermelde brief van 10 juli 2023 van de Duitse overheden wordt melding gemaakt van de heer N.M.M., maar zoals in het tussenarrest werd gesteld, blijkt uit de bestreden akte dat verzoeker gekend staat onder deze alias. Verzoekers betoog inzake een vals document met deze alias dat zou zijn aangewend door iemand anders in Duitsland en aan de Duitse autoriteiten werd getoond op 6 juli 2023, is niet meer dan een bloot hypothetisch betoog. Bovendien ziet de Raad niet in waarom de Duitse autoriteiten, als ze een derdelander oppakken zonder verblijfsvergunning in Duitsland, genoeg zouden nemen met de naam die de betrokkene opgeeft of die wordt vermeld op een identiteitsdocument dat deze bij zich heeft, en niet op basis van vingerafdrukken de identiteit zouden vaststellen van deze persoon. Het volstaat namelijk de vingerafdrukken af te nemen en te vergelijken met de vingerafdrukken in de Eurodac-database om vast te stellen dat de persoon die in Duitsland is en de persoon die de Dienst Vreemdelingenzaken wenst over te dragen, één en dezelfde persoon betreft (cf. artikel 17.1, 2 en 3 juncto artikel 2.1 b) iii en d) van de Eurodacverordening nr. 603/2013 van 26 juni 2013). Een onmiskenbare indicatie in die richting vormt het feit dat de in punt 2.3. vermelde brief van de Duitse autoriteiten van 10 juli 2023, dezelfde referenties bevat als hun brief van 15 juni 2023, gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin de Duitse autoriteiten instemmen met het verzoek van de Belgische autoriteiten om verzoeker over te nemen. In deze brief van 15 juni 2023 werd trouwens gewag gemaakt van het feit dat het N.,M.M. betreft met "ALIAS" T.A.M. De Raad kan dus niet meestappen in een hypothetisch verhaal van de verzoekende partij dat gebaseerd is op het feit dat de Duitse autoriteiten louter op basis van het opgeven van een naam of op vertoon van een identiteitsdocument door een vreemdeling op 6 juli 2023, een brief zouden versturen op 10 juli 2023 naar de Dienst Vreemdelingenzaken met onder meer de vermelding van het referentienummer van de brief die deze Dienst eerder heeft gestuurd naar hen, waarin op basis van een hit van een vingerafdrukkenafname in de Eurodac-database werd gemeld dat Duitsland de verantwoordelijke lidstaat is voor het VIB ingediend door verzoeker. De Raad treedt de verwerende partij dan ook bij waar deze stelt dat er van moeten worden uitgegaan dat de informatie van de Duitse overheden correct is en dat deze is verkregen op basis van de geregistreerde vingerafdrukken in de Eurodac-database.

2.7. De Raad concludeert dan ook dat verzoeker op 6 juli 2023 vrijwillig uitvoering heeft gegeven aan de thans bestreden akte en België aldus niet verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van verzoekers VIB van 8 juni 2023 omdat de overdrachtstermijn verstreken zou zijn, zoals het in de beschikking stond. Hieruit volgt dus dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden bijlage 26quater die ook maar één keer, hetzij vrijwillig hetzij gedwongen, kan uitgevoerd worden. Het feit dat verzoeker thans in België is, wil niet zeggen dat hij op 6 juli 2023 niet zou zijn tegengehouden in Duitsland. Het feit dat de in punt 1.6. bedoelde beslissing gewag maakt van een niet nageleefde termijn van vrijwillig vertrek, vermeld in de bestreden akte, kan op zich evenmin leiden tot het oordeel dat verzoeker op 6 juli 2023 in België was en die dag hier ook gebleven is. Verzoeker betoogt dat zijn grensleiding naar Duitsland op grond van de in punt 1.6. bedoelde beslissing op 1 september 2023 niet is kunnen doorgaan omdat de Duitse overheden zouden gemeld hebben dat zij reeds een persoon onder hun bevoegdheid hadden *"welke deze registratie aannam"*, maar dit is niet meer dan een bloot betoog. De in punt 1.6. bedoelde beslissing werd zoals gezegd ook niet bestreden met een beroep.

2.8. Derhalve is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang, niet om de in de beschikking uiteengezette redenen, wel om de hierboven uiteengezette redenen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------